

СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

на тема **„Комуникационни предизвикателства и медийни рефлексии на официалните европейски публични политики в съвременната дигитална среда“**

с автор **Диляна Валериева Дойчинова**

за присъждане на образователната и научна степен **„доктор“** по научна

специалност **„Социология“**

в научна област 3 - Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.1 - социология, антропология и науки за културата

Представеният дисертационен труд, посветен на официалните европейски публични политики, осъществявани в дигитална среда, разглежда редица важни теми, привличащи интереса на изследователи и практики от различни сфери - социолози, журналисти, IT, юристи и т.н. Нещо повече, както отбелязва авторът на труда, въпреки продължаващите и постоянно разширяващи се усилия на Европейския съюз да подобрява качеството на дигиталната екосистема „все още остава усещането, че публичните комуникации продължават да търсят своята релевантност“, нещо особено валидно по отношение на България. В този контекст сериозната интердисциплинарност на темата, както и отсъствието на достатъчно задълбочени научни разработки в тази област, предпоставят необходимостта от предложения труд, и най-вече от заложения в него широкоаспектен дълбочинен анализ. В подкрепа на твърдението си подчертавам факта, че в съдържанието на дисертационния труд умело са вплетени както инвентаризация, описание и коментар на съществуващи европейски документи, програми и политики, така и анализ на възможностите им за практическо прилагане.

Работата, с обем от 204 страници (с двете приложения), е структурирана в увод, три основни глави, заключение и библиография (от 169 източника на български, английски, руски и немски) като предлага множество примери на графична илюстрация - 32 фигури - на изследваните проблеми, позволяващи по-нагледното възприемане на твърдения и изводи.

Авторът на труда Диляна Дойчинова ясно формулира целта на изследването си като намерение за разкриване на ролята на европейските публични политики в кохезията на страните членки, както и като анализ на устойчивостта и ефективността на социално-комуникативната дейност между хората, институциите и обществата“.

Тази цел предопределя и произтичащите задачи, насочени към изясняване на понятия, взаимовръзки, достижения, възможности за приложимост; проследяване на историческото развитие на предизвикателствата пред комуникациите в ЕС; преглед на нормативни европейски и национални документи; анализ на създадената представа за европейските политики в българското публично пространство; разкриване на състоянието на европейските политики за реализирането на единни европейски комуникационни цели; извеждане на приоритети. и концептуализация на проблема.

Моето мнение относно така заложените задачи в труда, е че те до голяма степен са изпълнени, което разглеждам **като първо основно достижение на дисертацията.**

Второто сериозно достижение на предложения труд намирам в богатството и разнообразието на използваните изследователски методи:

1. *Теоретичен анализ, свързан с появата на идеята за обединена Европа;*
2. *Вторичен анализ на статистически данни, позволяващ тяхната сравнимост по страни за последните петнадесет години;*
3. *Анализ на многобройни документи - програми, планове, стратегии и закони;*
4. *Контент-анализ на огромен по обем материал от медиите - 2 579 броя*

комуникативни единици с европейска тематика;

5. *Експертна оценка* сред 15 експерти, свързани с европейска проблематика, представляващи изпълнителната власт в страната и от Европейския парламент, социолози и представители на частния бизнес.

Третото достижение - по ред, но не и последно по значение - откроявам в опита за концептуализация, както и в предложението за създаване на централизиран интерактивен портал към уебстраницата на Министерски съвет, в качеството му на ефективен комуникационен канал за представяне на официалните публични политики на ЕС.

Структурата на предложения дисертационен труд намирам за логически обусловена и съществено допринасяща за постигане на поставените цели.

Уводът на разработката дава ясна представа за значимостта на разглеждания проблем, обяснява причините за изследването му, както и представя самата методологична рамка и съпътстващите я ограничения.

Първата глава се спира на социално-комуникационната основа на процеса на формиране на Европейския съюз, като същевременно проследява развитието на управлението на комуникационните политики.

Втората глава прави преглед на вижданията за публичната комуникация и на съществуващите модели на публичните комуникации и политики в ЕС. В нея успешно са систематизирани и анализирани основни директиви на ЕС, формиращи регулативната рамка на политиката и практиките на Съюза по отношение на публичните комуникации.

Третата глава представя резултатите и анализа на проведените от автора собствени социологически изследвания с водещи експерти, целящи - от една страна да отговорят на основните търсения, заложи в дисертационния труд, и от друга - да легитимират допълнително изложените в заключението изводи с оглед на критичния им (според мен с основание) тон по отношение на все още отсъстващата в България целенасочена и

организирана стратегия за комуникиране и популяризиране на практичните решения на ЕС, водещи в крайна сметка до неефективност при информирането на българските граждани.

Колкото до изведените приноси на труда, приемам валидността и значението на всички отбелязани. Приемам и значението на автореферата, отразяващ адекватно дисертационната разработка.

Имам един въпрос към докторанта: на базата на проучванията ви можете ли откриете реално действащ към настоящия момент в някоя от страните на ЕС модел на публични политики, който да е приложим във вида си и за българските условия.

В заключение бих желал да изразя цялостната си подкрепа за представения труд, за който гласувам положително. По тази причина предлагам на колегите, членове на научното жури, на Дилиана Валериева Дойчинова да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“ по научна специалност „Социология“ в научна област 3 - Социални, стопански

Проф. дн Данаил Данов
СУ „Св. Климент Охридски“